

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E., spol. s r. o., K.**, IČO: X., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. A. J., spol. s r. o., N. proti žalovanej **JUDr. J. G., E.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu R., a. s., T., IČO: X., **o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa

28. septembra 2011 č. k. 13 CoKR/6/2011-125, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalovanej trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline rozsudkom zo dňa 7. decembra 2010 č. k. 5Cbi 27/2010-69 návrh zamietol a žalovanej trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz uznesením sp. zn. 2K 20/2008 zo dňa 2. marca 2009 a žalovaná bola ustanovená ako správkyňa konkurznej podstaty. Žalobca si uplatnil voči žalovanej právo na vylúčenie v rozhodnutí označených nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu.

Súd prvého pri posudzovaní návrhu vychádzal z ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. / ďalej „ZKR“ / a za zásadnú otázku pre posúdenie veci považoval určenie vzťahu medzi konaním vedeným a právoplatne skončeným pred Okresným súdom v Trenčíne / 39 Cb 199/2006 / v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne / 16Cob 88/2009 /, ktorým bola určená neúčinnosť právneho úkonu prevedenia nehnuteľností, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty si žalobca uplatnil. Vzhľadom na uvedené mal súd konštatovať,

že v súvislosti s právoplatne skončenou vecou na Okresnom súde v Trenčíne, došlo k skončeniu veci v priebehu konkurzu, dôsledky čoho predvída ust. § 63 ods. 1 ZKR, preto po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, nebolo potrebné podávať odporovaciu žalobu opätovne. Súd nezistil žiadny dôvod na prijatie výkladu, ktorým by sa p vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka zhoršilo právne postavenie veriteľa domáhajúceho sa vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, ktorým bolo ukrátené uspokojenie jeho pohľadávky. Na základe uvedeného žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že ich žalovanej nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 21. januára 2011, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok zmeniť. V prípade, že odvolací súd rozsudok potvrdí, navrhol pripustenie dovolania podľa § 238 ods. 1 O. s. p.

V odôvodnení odvolania uviedol, že zastáva názor, že súd sa pri prejednávaní veci a jej rozhodovaní nezaoberal odlišnosťou následkov, ktoré spôsobuje neúčinnosť právneho úkonu určená podľa § 42a Obč. zák. a podľa § 63 ZKR. Poukázal na to, že v konaní o určenie neúčinnosti podľa Obč. zák. ide o neúčinnosť relatívnu, iba ku vzťahu k veriteľovi, ktorý sa vyslovenia neúčinnosti domáha, ale podľa § 63 ZKR je následok v súvislosti s určením neúčinnosti právneho úkonu iný / dôsledky pre všetkých veriteľov /.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhla ho potvrdiť. Trovy konania nežiadala priznať.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 28. septembra 2011 tak, že rozsudok prvostupňového súdu potvrdil, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a pripustil dovolanie / § 238 ods. 3 O. s. p. /.

Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolanie žalobcu prejednal v medziach ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní veci sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich úspešnej žalovanej nepriznal, pretože na ich priznanie nebol podaný návrh.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 14. novembra 2011, v ktorom navrhol napadnuté rozsudky podľa § 243b ods. 2 zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

V podrobnom odôvodnení uviedol, že súdy nesprávne vec právne posúdili, popísal chronológiu konania a odôvodnil svoj nesúhlas s vyhodnotením právnej stránky veci oboma súdmi.

Podaním zo dňa 20. marca 2012 vzal žalobca dovolanie v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť, pretože v danej veci už nie je vylučovacia žaloba podľa § 80 ZKR prípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 veta druhá O. s. p. dovolacie konanie zastavil, nakoľko žalobca vzal dovolanie späť podaním doručeným súdu dňa 20. marca 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p. tak, že žalovanej trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková